

РЕШЕНИЕ

№ 6274

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4135** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, подадена чрез процесуален представител гл. юрк. Е. Т., срещу Решение от 02.03.2021г. на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 13542/2020г, с което е отменено Наказателно постановление № НП-13-508-29/07.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на [фирма] са наложени 10 броя имуществени санкции в размер на по 1500 лева за извършени административни нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. В жалбата са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение и при неправилно прилагане на закона. Изложени са твърдения, че в протеклото административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили пълноценното упражняване на правото на защита на санкционираното лице., както неправилно е приел СРС. Твърди, че фактическото описание на нарушенията е пълно и ясно. Датата на извършване на нарушенията е правилно определена и няма ограничение момента на плащането по фактурата да съвпада с нейното издаване. Касаторът моли да бъде отменено решение и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП. В съдебно заседание, не се представлява. В постъпила до съда

молба, поддържа жалбата на сочените основания, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- [фирма], представлявано от Ц. Д. Д., чрез юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По време на извършената проверка от служителите на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ от [фирма] била изискана документация по приемане и лекуване на множество пациенти, от която било установено, че за посочените в НП пациенти по КП № 218 “Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става”, в ИЗ на пациента била приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансови услуги. Въз основа на посочените документи контролните органи приели, че лечебното заведение е изисквало и получило без правно основание суми за административни и финансови услуги, с което е нарушило чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. За датата на извършване на нарушението била приета датата на издаване на отделните фактури от лечебното заведение. Във връзка с констатациите при извършената проверка Е. М. Г.-Н., на длъжност „главен инспектор“ в ИА „МН“, съставила АУАН № А 13-508-29/15.01.2020 г. срещу [фирма] за извършени от дружеството десет административни нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. Въз основа на съставения АУАН изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ издал наказателно постановление № НП-13-508-29/07.04.2020 г., с което на [фирма] за описаните в АУАН административни нарушения били наложени десет имуществени санкции в размер на по 1500 лева. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липсата на конкретно описание на вмененото нарушение, както и не била правилно посочена датата на извършване на нарушението. Решението е правилно.

Касационната инстанция не възприема изводите на първостепенния съд, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а следвало да се посочи датата на плащане. В случая доколкото нарушението е такова, касаещи икономическите права на пациента и незаконосъобразното включване на разходи за финансови и административни услуги, то правилно е посочена датата на фактурата като дата на нарушението, тъй като именно с начисляването на тези разходи във фактурата са накърнени правата на пациентите.

На второ място, настоящата касационна инстанция счита, че правилно е прието от СРС, наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочените като нарушени разпоредби на чл.86 ал.1 т.1 33 във вр. чл.81 ал.2

т.4 от 33 са общи и те не съдържат конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административно-наказателна отговорност сами по себе си.

В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. Правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се заплащат от пациентите, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнителните услуги по чл.24а от Наредбата, същевременно обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Не са спазени изискванията на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществени, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя. Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221 ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за процесуално представителство, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.03.2021г. на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 13542/2020г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Ц. Д. Д., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

